

Kas puu- lehtedega võib roose katta?

Ilusad, kuivalt kohevad ja laiad vahtralehed vajuvad märjaga ruttu kokku. Sellepärast nad talvekattteks ei kõlbagi.

Mul pole veel roosikasvatusega kogemusi, sest alles kevadel istutasin esimesed kuus peenraroosi. Seepärast sooviksin teada, kas kuuseokstega katmine on kohustuslik. Tean, et pärast roosilehtede eemaldamist tuleb juurekaelale kuiva mulda või turvast puistata. Hiljem, kui maapind on juba külmunud, kästakse kuuseoksad peale laotada. Aga mul pole võimalik neid oksa metsast tuua. Samas on mul aia taga mitu suurt tamme ja üks võimas hobukastan, nii et sellise katematerjali puudust pole. Eelmistel aastatel olen oma liiliapeenrale 20–30 cm neid lehti kuhjanud ja raagus lehtpuude oksa tuulekaitseks peale laotanud. Seni on neist abi olnud, aga siis on ka paks lumi peale tulnud.

Vastab
KADRIN LINNA

Suure parkainetesisaldusega kuivad tammelehed lagunevad aeglaselt ja ei vaju seisemisel klimpi nagu vahtralehed. Seepärast on nad ka kihina kaua kohevad ja pakuvad õhurikast kaitset külmaõrnadele taimedele. Selleks et tuul kattteks kogutud lehti laiali ei kannaks, võib kasutada peale raagus okste ka võrku. Üksikute põõsaste puhul võite lehekatte peale kasti kummuli keerata. Peasi et see ei takistaks õhu liikumist, sest paksu umbse katte all võivad taimed hauduma minna.

Kuna praegu on raske aimata, kas tulemas on vähese lume või pal-

ja maaga külmad või langeb paks lumi korralikult külmumata maapinnale, soovitaksin esialgu katta nii, nagu te liiliaid olete katnud – panna 20–30 cm paksune kiht tamme- või hobukastanilehti.

Tagavaraks on tulus korjata kuivi lehti kile- või võrkkottidesse, et vajaduse korral saaksite neid esimesele kattele lisada.

Lapikuks vajutatud lehekott (mitte pungil ümmargune) on kui mõnus vatitekk, mida on hea kasutada.

Samuti on neid kevadel mugav koristada. Ainult lehti kokku korjates olge nüüd tähelepanelik, et tõrusid või kastanimune hulka ei saatuks.

Need meelitavad närlisi ligi.

Ebatavalised gladiooliõied

Olen päris pikki aastaid gladioole kasvatanud, aga selliseid kannuste või näsadega õisi pole varem näinud. Nüüd mind huvitabki, mis on selle põhjus. Kas on tegu mingi haigusega, mineraalainete puuduse või liiaga (antud granuleeritud täisväetist) või on süüdi hoopis tänavune suvi? Sama sort kasvab meil kolmandat aastat. Kolm sibulat panin kevadel maha ja neli õievart tuli.

Rohkem mul gladioole praegu polegi. Otsustasin paar aastat tagasi, et pean nendega veidi vahet. Haigused hakkasid vähehaaval kimbutama. Selle sordi ühe sibula kinkis mulle aga lillepoe omanik ja kingitust ei visata ju ära, pealegi õievärv

mulle meeldib. Väliselt on gladioolid praegu tugevad ja ilusad, aga õitsemahakkasid tänavu väga hilja, alles septembri keskel, kusjuures üks neist pole pungi avanudki.

Mullastik on meil raskevõitu – pae ja savikama räha peal umbes 1,5–2 labidatera sügavust. Palun selgitust.

Vastab
KADRIN LINNA

Kirjale lisatud õienäidis oli enne kohalejõudmist kahjuks mädanenud. Arvata on, et tegu oli lillat värvi gladiooliga. Sibullillede kasvatamise asjatund-

ja, praktilise käsiraamatu “Gladioolid aeda” autori Andi Normeti sõnul tekivad tavaliselt igasugused näsad ja kannused õitele imemissuistega putuka kahjustuse tagajärjel.

Tõenäoliselt pole tekkinud moondel tegu haigusega või muu kasvuhäirega, sest kinnitate, et väliselt on taimed tugevad ja ilusad. Hilise õitsemise algus tulenes aga sel aastal gladioolile ebasobivatest kasvutingimustest. Eriti mõjutas õitsemist vihmane ja jahe sügis.

Õigel ajal koristatud ja korralikult säilitatud mugulsibulatest võivad järgmisel suvel kasvada terved ning jälle normaalsete õitega taimed.